

מסורת הש"ס

(א) קהל דתויה ליטוש.
(ב) ופר' להי' קהל היה רשע
קטעיה על שקדלו רשע
ייתאש' למלך רשע שמו
קטוע' לפר' שסודי' אות
קטעיה היה. ערוך ערך רשע
(ג, ב.) (מחזק' נ': ערסין
טו, י.) (ד) ופר' פסדי' דכסא
ותוס' ערסין טו: דיה אלו
ותוס' דכסא וכן ערסין אלו
ליטוש. (ה) ופר' כי' כו, י.
(ו) ותפסתי טו. עטקדנה
קד: י.) טו' אלו' ליל' ליל
(ז) דכיל' דיה אלו' חסדי.
(ח) ופר' י.) י.) י.) אלו' דיה
כעל, (ב) כמדרש י.) י.) כרי
שלה, (י.) י.) י.)

גליון הש"ס

גם' וסירות שנאסר וכו'.
 פ' פירושין יח ע"ב
 ומהרש"א נח"ל שם:

מוסף רש"י

בעל הבית. הקדוש נהנך
הוא (תנחות נג: ערובי סו).
שמתו מיתה משונה.
כלותה משה הטווה להם,
מזה כנגד מזה, הם תפלו
בלשון ונחמדם בלשון ס',
לכן נאמר בתפלה ולא
בתפלה, וזהו לפני ה',
כלותה לאחיה להם על פי
מדושי של הק"מ. שהם
מזה מזה כנגד מזה
(במדבר יד יז).

תוספות שאני

לו נשיא אליהם אתה
בתוכנו: ויכלו ריבוא. וא"צ
ובתכין [אלא] ויכלו ויחירא
ואז כיון דרתיב וישבוה לא
הזה לה למצי אלא ובראו
אל משה: ראש קטעיה מ'
שא"ל לו בנים לטוב חלק
בכור הוא דבר בפנינו
אל הקרי ממנו ל"ג שאין
הפרש ממנו ויחירא לממנו
דבריהם: ויח' וא"צ איוב נ'
נפשיה שלא תגין וזכו
עליהם. שריא דאמר איוב
ביום משה היה והיה
דרכיה היש בה על (אם)
דמצי לו איוב כחלק
העודנו חי ולמה נקרא ע"ז
שהיה מגן עליהם בזכותו
כע: ויח' ויח' ח' ח'
מבר ואלכי. ח' ח'
מבר ואלכי. ח' ח'

אמריוס בפרין מלאכא
סעתה אבליס כחצותיו
מן הקבר בפרין דכל
דוכתא דמטו שדיב חשיבא
מיניה: ר. תורה.
ורגליו דהוה דראס דמסא
בפתחם סלין ורבי
כאילנות. קומצין איחא
במרס מעשה בבחו ל
מסא וסוללה לפורס אביב
ולקטת מן סן האילן
דוקה קהלת יהוש
אחר מן המרגלים ונכנס
בכותב ביתה דראס מן
אביו אביב ופרס וירא
קהלת ונעלה הלויפא
דוקה חן מן הפרס דראס
המרגל משם והלך ור.
במסא. מלע סמא
במסא. משלם במיתא
מיתוח: וסנתה:
באכסרה. שריא באה ל
לשון הרע. ויכין שעלה
סבישאל. ר.
אסחוס דהוה דעילא אי
לשון ריבויי דעילא אי
אלא ירמי רגמא בה וסמאן
אחא מחשב לאשכחל ר.
לפרש מרגלי חא ואחר
אסחוס דלירבו: וסמא
אזון ונחשו ונכנס וסמא

שמש לא בתוך הכאה

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

לבו יתירא הוא כיון דכתיב
ויבאו אל משה וגו': מקיש
זמן בעלה רעה. שמתחילה
קין אותה השומעין כדלחין

[illegible]

באהל מועד אמר רבי חייא בר אבא מלכות הארץ רעה במגפה אמר רבי שמעון 'שילא איש כפר תמרתא מלמד שנשחרב תולעים יוצאות מלשונם ונכנסות בטיבורם נחמן בר יצחק אמר באסכרה מתו: וכיון ירדו חורו מים למקומן שנאמר 'ויהי בעלות כהנים אל ההרבה וישבו מי הירדן למקומם' ים מצד אחד וישראל מצד אחד נשא ארון בור ארון ה' והכהנים לפני ה' ועל דבר ידור לאחוז את הארון אמר לו הקב"ה עומא על השל וגו' רבי יוחנן ור"א חד אמר על עס' ים א"ר יוחנן עומא בא לעוה"ב שנאמר עס' לדוד על אשר פרץ ה' פרץ בעומא א"ר אסי' ה' התם כתיב אף הכא לא כתיב אף דרש אמר "ומירות היו לי חוקך בבית מגורי אמר ווא איתן ומירות הרני מכשילך כדבר שאפי' נן כי עוברת הקודש וגו' ואיהו אתייה בעגלתא יבי אבהו ורבי אלעזר חד אמר קוצרין ומשתחוו

אין נתקנו רגלי הכהנים בעבר השנים^א הא נפקי להו מן היריד דכתיב ויעבור את הירושע את הכהנים לומר עלו מן היריד אלא אין מוקדם ומאוחר בתורה והא דאמר מן היריד למקום: נשא ארון את נושאיו ועבר והיינו קרא קמא דכתיב ויהי דאיינו בארון נטל לה: משום דדאו כו ונמסכלו וירד בתמי'.^ב

(א) נראה דל"ל כתיב לא הו' הכי אלא אין מוקדם ומאחר כמורה דלי כסדרן כתיב הו' נספח וכו'.

לה.

בו א מיי פֿינ מכלי כלי
המקדש הלכה יד סמג
פסין קסח:

תורה אור השלם

- [illegible]

וְהַכֹּהֲנִים לַפָּנִי הָעֵם וְהָעֵם כָּבֵד עָלוּ וּכְיוֹן דָּאֲרֹן
עָלוּ מִן הַיִּרְדֵּן וְדִקְאֻמְרָא לְהוּ הִ"ק לְהוּ סִלְקוּ רַגְלִיכִם
יִשְׁרָאֵל תִּמְנָה כָּל הָעוֹבְרִים לְעִבּוֹר לִ"ה. וְיָךְ בְּאֻנְשֵׁי בֵּית
יִשְׁרָאֵל וּמִשְׁתַּחֲוִּים הָיוּ וְלֹא כָּטְלוּ מִן הַמַּלְאָכָה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones